

ARVĪDS CERĒNS

Dzimis 1916. gada 8. jūlijā Liepājas rajona Priekulē

Mācības: Jelgavas Valsts kurlmēmo skolā

Nedzirdīgo biedrībā no 1939. gada

Darbs: Liepājas mašīnbūves rūpnīcā

Sabiedriskais darbs: Liepājas nodaļas priekšsēdētājs (1955 — 1964, 1974 — 1978), aktīvs pašdarbnieks, pasākumu organizators, sportists

LNS Goda biedra nosaukums piešķirts 1985. gadā

Miris 1996. gada 8. novembrī

Vienīgais Goda biedrs no Liepājas

Arvīds bija vecākais bērns trīs brāļu un četru māsu vidū. Bērība bija grūta — nācās jau agri sākt strādāt pie barona, lai nodrošinātu iztiku un apģērbu. Katru nedēļu viņš nopelnīja sudraba pieclatnieku un priecīgs to nesa mājās.

Zēns mācījās Jelgavas Kurlmēmo skolā, kuru bieži kavējis tāpēc, ka bija jāpalīdz ģimenei zemes darbos. Bez viņa ģimenē vēl viena māsa bija nedzirdīga.

Beidzot skolu, jaunietis sāka darba gaitas turpat Kurzemes pusē — krāva baļķus dzelzceļa vagonos Alšungā.

Ar patiesu aizrautību

Jaunībā daudz kas pārdzīvots: tapa jauna ģimene (1939), pasaulē nāca pirmais un vienīgais dēliņš Leo, kuram bija lemts nodzīvot šai saulē tikai vienu nedēļu. Kopā ar sievu Olgu Arvīds arvien aktīvāk iesaistījās nedzirdīgo sabiedrības aktivitātēs Kuldīgas, pēc tam Liepājas nodaļā, kur viņu vairākkārt ievēlēja par vadītāju.

Liepājnieki viņu atceras kā patiesi ieinteresētu, aizrautīgu un komunikablu cilvēku, kas ar visiem prata atrast kopīgu valodu, palīdzēja atrisināt problēmas, atsaucīgi atbalstīja jaunas idejas, kuras ierosināja biedri. Ne velti viņš ir vienīgais biedrs, kuru Liepājas biedrība vienprātīgi izvirzīja LNS Goda biedra nosaukuma piešķiršanai.

Pēc padoma un atbalsta

Arvīds pārzināja visu, un viņam patiesi interesēja tas, kas notiek viņa biedru grupā, bet īpaši viņš aizrāvās ar sportu, spēlēja futbolu. Vienlaikus klubā jebkurš biedrs tika gaidīts, un Arvīds gādāja par to, lai tur noritētu veiksmīga kultūras dzīve — ar izglītojošiem un atpūtas pasākumiem. Pats piedalījās drāmas un deju kolektīvā.

Pēc padoma un atbalsta biedri pie viņa varēja griezties jebkurā laikā un vietā, arī mājās. Neviens nekad nemanīja viņu žēlojamies par aizņemtību vai nogurumu, kaut arī sabiedriskajam darbam nācās veltīt no darba brīvo laiku, dienā strādājot Liepājas mašīnbūves rūpnīcā un arī tur izpelnoties atzinību, cieņu kolektīvā.

Savu laiku, spēkus un mīlestību Arvīds Cerēns dāsni sniedza arī ģimenei — sievai un pieņemtajai audzumeitai Laimai. Visos pasākumos viņi piedalījās kopā, un nu Laima pati jau ilgstoši vada Kuldīgas biedrību. **B.A.**

